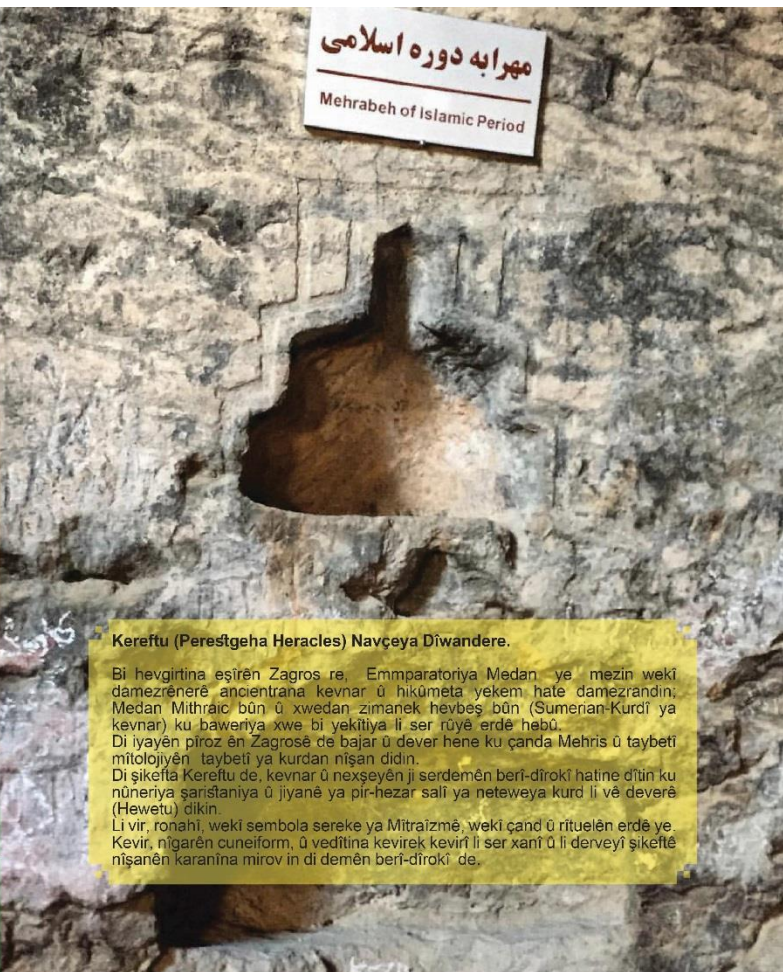

■ فایلی تایهت به چیرۆک، شێعر و لێکدانه‌وه‌ی.

- گۆری ناژار
- دایک و رۆله؛ شینوای نویی وه‌رگیرانی چیرۆک.
- نه‌قلی مه‌رد و نامه‌رد...!
- په‌وتی گۆرانی گێره‌وه‌ی هه‌مووش‌زان.
- عه‌بدوڵله‌ حه‌مان زه‌ینی و زمان و وێژه‌ی کوردی.

- مروری بر ادبیات داستانی و شعر گۆردی در ایران.
- پژوهشی پیرامون سرودها و داستان‌های مینیالیستی.

Kereftu (Perestgeha Heracles) Navçeya Dîwandere.

Bi hevîrtina eşîrên Zagros re, Emmparatoriya Medan ye mezin wekî damezrênerê ancientrana kevnar û hikûmeta yekem hate damezrandin; Medan Mithraic bûn û xwedan zîmanek hevbeş bûn (Sumerian-Kurdî ya kevnar) ku bawerîya xwe bi yekîtiya li ser rûyê erdê hebû. Di îyayên pîroz ên Zagrosê de bajar û dever hene ku çanda Mehris û taybetî mitolojiyên taybetî ya kurdan nişanê didin. Di şikefta Kereftu de, kevnar û nexşeyên ji serdemên berî-dîroki hatine dîtin ku nûnerîya şarîstaniya û jiyane ya pir-hezar salî ya neteweya kurd li vê deverê (Hewetû) dikin. Li vir, ronahî, wekî sembola sereke ya Mitraizmê, wekî çand û rituelên erdê ye. Kevir, nişanên cuneiform, û vedîtina kevîrek kevîrî li ser xanî û li derveyî şikeftê nişanên karanîna mirov in di demên berî-dîroki de.

Nivîsarên bi Kurdî:

Dr. Sedîq Sefîzadê, Dr. Husain FavalEraqî, Umîd Tûrke, SeydQadîr Hîdyetî, Rahîm Luqmanî, Kawan MuhammedPûr, Syanôsh Mahrû, ElîAkbar Najafyan, Ghazal Zainalî, Ramîn Qadîrî, Şekîla Mehmmodî, Erdeşîr Musawî, Saman Mansurî, Şapûr Fathî, Zehra Gôlçîn, Eareş Eftazlî, Jîla Sefalî, Samîra ZemanîMontand, Şehab Mirzaelî, Eşed Qurbanî, Enver Merîfet, Bîhzad Nêmetî, Bîhzad Muhammedî.

چیرۆکی

دایک و زارپۆ

نووسەر: مه‌کسیم گۆرکی

وه‌رگیرانی له ئینگلیزییه‌وه‌ بۆ کوردی: زانکۆ یاری

❖ چاپ‌کراوه‌ له وه‌رزنامه‌ی چاندی-کۆمه‌لایه‌تی "چل‌چه‌مه‌"،

سالی ئه‌وه‌ل، ژماره‌ی 2، هاوینی 2719

لەمەپ نووسەرەو:

چیرۆکنووس و شانۆنووسی بەناوبانگ و شۆرشگیرى پرووسی ئالیکسى مەكسیموڤیچ پشکۆف، ناسراو بە مەكسیم گۆرگی، لەنیوان سالانى ۱۸۶۸-۱۹۳۶دا ژیاو. لە تەمەنى نۆ سالاندا هەتیو کەوتووتەو و کار و پیشەى جۆراوجۆرى تاقى کردووتەو و لە درێژەى ژيانىدا کاتىک ئاوارە و بىشویى بوو و سەرتاسەرى پرووسیا گەراو و دەیهویست بەباشى شارەزای ژيانى خەلک بى و نیشتمانەکەى بناسیت. گۆرکى تینووى کتیب و خویندن بوو و هەر کتیبىکى کەوتبیتە دەست، دەخویندووە و لە سەردەمى ئیمپراتۆرى پرووسیا و سۆڤیەتى پێشوو (Union of Soviet) بەوینەى چالاکیى ئەدەبى و خەباتگیرانە بوو. ئەف نووسەرە مەزنە هەروەک تۆلستۆی^۱ هاوار و توورەبى خۆى بەرامبەر بە سووکایەتى و

زمانبازى؛ دەرەبەگایەتى و دەسلەلاتى سەرمایە (Feudalism & Capitalism) دەرەبەرى. ئەو هەمیشە و بەشیوەیهکى بەردەوام، هەستە مرۆڤایەتیەکانى بۆ تەواویەتى مرۆڤ و شیوەگرتنى مرۆڤە تەواوەکان دەرەخست. وشەى "مرۆڤ" هەستى خۆشەویستى لە گۆرکىدا دەبزوینى. مرۆڤخوایى گۆرکى (Humanism) خاوەنى چێژ و جوولەیهکى زیاترە. هەم پروونتر و هەم سەرلێوتەرە لە رڤ دژ بە هەر چەشنە سووکایەتیەک لە چاوى مرۆڤخوایەکانى پێشووەو. کتیبەکانى لە بەناوبانگترین پەرتووکیەکانى نووسەرانى سۆشیالیستى (Socialist Realism Literary Method) و خۆى یەکیک لەو کەسانەیه کە وێژەى پرووسیاى پى دەناسریت.

بەسەرھاتەکانى کەرەسەیهکى بەنرخى داوێتە دەست بۆ چیرۆکە سەرناساكانى. یەكەم چیرۆكى بەناوى ماکار چوودرا^۲ لە سالى ۱۸۹۲دا لە تیفلیس (Tiflis) پیتەختى گورجستان لە رۆژناڤەى "قەفقاز"دا (Kavkaz) بڵاو کرایەو. گۆرکى شارەزا و کارامەیه لە شرۆڤەى ژيانى جەماوەرى دەرەدەردا، چونکەو پیر چاکى دەناسین و زۆرترین چیرۆکەکانى باسکردنە لەسەر ئەم خەلکانە؛ هەروەها چیرۆکەکانى پرن لە گۆر و تین، ئیش و ئازار، خۆشى و ئاریشەى نیو ژيان. یەکیک لە بەرھەڤە ناسراوەکانى مەكسیم گۆرکى، کتیبى "چیرۆکە ھەلبژاردراوەکان" —ه؛ چیرۆکى "دایک و زارۆ" لەو کتیبەدا وەرگیراوە و ئەمە شیوازیكى نوێى وەرگیرانى کوردیى ئەو چیرۆکەیه کە لە گۆڤارى "چلچەمە"دا چاپ کراوە و ئێستا دەخویننەو:

^۱ Alexei Maximovich Peshkov, Maxim Gorky.

^۲ Leo Tolstoy (1827-1910).

^۳ "Makar Chudra". (Макар Чудра), 1892.

^۴ "Selected Short Stories", 1978.

^۵ Mother and Son (Short Story).

لهمهړ دايك، دتوانين بهردهوام چيرؤكى بىكوتايى بگيرينهوه.

چهند ههوتيهك هيزهكانى دوژمن پښتبهپشت و ورك ئالقهيهك دهقهرى شاريان گرتبوو و گهمارؤيان دابوو و نوقمى ئاسن و پؤلا بوون. شهوانه ئاگرىكى زور ههلدهكرا و دهتگوت ئاگرهكه لهنيو تاريكييهكهدا به چاوانى سوورى زيدهلهبژاردن و فره دهروانيته ديوارى شارهكه. لهو چاوه سووران هگر و پرشنگى هز و شاييى ئازاردهر دهبارى و بليسهى خوشى لى ههلدهستا و نهو سووتانن و تاوه ههژهنده و توقينهره له شاره گهمارؤدراوهكهدا، پامان و خهيالىكى ئالوزى لهگهل خوىدا دههينا. (خهلكى شار) لهسهر ديوارهكانهوه دهيانينيى ئالقهى دوژمنهكان لهپهسا تهسك و قايمتر دهكريتهوه!. سيتهرهكانيان جه تهنيشتى ئاگرهكان وهديار دهكهوتن، حيلهى ئهسپه زكتير و قهلهوهكانيان دهبيسترا و شريخهى ليكدانى شمشيرهكان و هيكهى پيكهنيان دههاته بهر گوى. دهنگى چرينى گؤرانيى كهيفوهشوى نهو كهسانهى كه گريمان يان متمانهيان به سهركهقتنى خويان ههبوو، بهرز دهبووهوه.

ئاخو شتيك دلئازاردهرتر له دهنگى پيكهنين و ههراوگؤرانيى دوژمن ههيه؟ دوژمنهكان ههموو چوم و رووبارهكان كه ئاويان دههينايه نيو شارهكه، پريان كردبوون له تهرمى كوژراوان، باخهميوهكانى نهو ناوچهيانه له بيخهوه سووتانن، كيگهكانيان پيشيل كرد و دارى باخهكانيان له بنهوه قرتانن. شار له ههموو لايهكهوه كراوه و بىچاوديرى بوو، زوربهى روزهكان توپ و شمخالهكانى⁶ دوژمنهكان، وهكوو ريژنهبارانى زپيچ و چودهن⁷ بهسهرىدا دهبارين. دهستهى سهربازهكانى نيوهبرسى، كه بههوى شهروهه ئاپورهحال و گهليك شهكهت بوون، به پوخساريكى مور و پووتالهوه لهنيو كولانه تهسكهكانى شاردا دهگهپان. دهنگى نالهى برينداران، هاوارى تهژى له قريته و برسكاندن، پارانهوه و رووړووى ژنان و شيوهن و گريانى مندالان، له پهنجهرهكانهوه دهبيسترا. ههمووكهس بهئهسپايى و بهترسهوه قسهيان دهكردن و لهكاتى ئاخافتندا، قسهى يهكترىان دهبرى و به وردى گوڤيان دهگرت، ئاخو دوژمن هيرشى دهستپيكردوه؟ له نهوهلى شهودا شيمانهى نهوه بوو كه ژيان لهتاقهتبهدهر بى!، چونكوو نهو كاتهى كه سيتهره رهشهكان له چهقى دؤلى كيوه دوورهكانهوه دههاتنه دهري و بهره و ئوردووكاى دوژمنيان دادهپوشا و بهرهو ديواره نيوهپماوهكانى شار دههاتنه پيش، نيوه مانگ (به ئاسمانهوه)، چهشنى قهلانك كه له گؤرهپانى شهردا داكهوتبى و به ليدانى شمشير پليشاو بووبى بهسهر دهورى تروپكى چياكانهوه دهبينرا. لهو بىدهنگى و تاريكييهدا دهنگى شيوهن و ناله پتر و خاستر دهبيسترا. خهلكانىك كه بههوى ئيش و ژان و برسييهتياهوه پير ماندوو بوون و چاوهروانى هيج يارمهتيهكيان نهدهكرد، روزهلهدواى روزه كمهيواتر دهبوون و جهماوه به ترسهوه چاويان مانگ، ددانى تيژى كيوهكان، درگانهى ئاوهلا و رهشى دؤلهكان و ئوردووكاى پر له ههراوهاوارى دوژمن دهكرد. نهوانه ههقرا ديمهنى

⁶ چهكى سهرپرى ئاگرى سهربازهكانى نهو سهردهمه.

⁷ Pb and Cast Iron.

مەرگیان له بهرامبەر چاوی ئەواندا وینا دەکرد. هیچ ئەستێرەیهکی هیوا و ئومیدیش له ئاسمانی ئەواندا نەدەردەوشایەوه. دەرسان چرا و ئاگر له نیۆ مالهکانیاندا داگیرسین. تاریکییهکی چڕ و تیروتهسەل بەسەر شەقام و کۆلانهکاندا زāl بوو و لەو تاریکییهدا، ژنیکی بێدەنگ که سەرتاپیی خۆی به کهوایهکی رهشهوه پێچا بوو، چهشنی ماسییهک که له قوڵایی دەریاچهیهکدا مهله بکات بهنیۆ کۆلانهکانی شاردا تێدەپهڕی.

خهڵک کاتیکی که ئەویان دەبینی له یهکتریان دەپرسی:

—ئەوهیه؟

—خۆیهتی!

ئەوکات دەسبەجی له هه‌یوانی دالانهکاندا ون دەبوون، به بێدەنگی و سەرشۆری و به‌په‌له به تەنیشتی‌دا دەچوون. فەرمانده‌کانی ده‌سته‌ی ئیشکچییه‌کان و پاسه‌وانه‌کانیش به توورە‌یه‌ی ئاگاداریان ده‌کرده‌وه:

خاتوو ماریانا؛ ئێوه دیسان له‌نیۆ کۆلانه‌که‌ن؟ وریای خۆت به، له‌وانه‌یه بکۆژن! دواتر هیچ‌که‌سیش به‌ته‌مای به‌دوادا‌که‌وتنی بکۆژه‌که نابێ..!

ژنه‌که به‌ژنی بلند راگرت و راده‌وه‌ستا هه‌تا‌کوو ده‌سته‌ی پاسه‌وانه‌کان به تەنیشتی‌دا تێدەپه‌ڕین؛ زه‌له و بویریان نه‌ده‌بوو یان چه‌زبان نه‌ده‌کرد ده‌ست له ئاستی‌دا به‌رز بکه‌نه‌وه. پیاوه چه‌کاره‌کان خۆیان لێ دوور ده‌گرت و وه‌ها له نزیک‌بوونه پێی ده‌پاری‌زیان ده‌کرد چمان م‌ر‌و‌قیکی مردووه. ئه‌ویش له‌و تاریکییه‌دا ده‌مایه‌وه و دیسان (جاریکی‌تر) هێور و ته‌نیا به‌ره‌و شوێنیک ده‌چوو. لāl و ره‌ش، چه‌شنی دیمه‌نی نه‌هامه‌تییه‌کانی شار له کۆلانی‌که‌وه ده‌چوووه کۆلانیکی‌تر. له هه‌ر چواره‌دوری‌دا ده‌نگی پرکۆلی ناله، شیوه‌ن و شین، پارانه‌وه و وتووێژی خه‌مناکی سه‌ربازه‌ رووناوه‌شه‌کان که به‌ته‌واوی بێ‌ئومید ب‌بوون، چاودێریان ده‌کرد. بۆ هه‌ر شوێنیک ده‌چوو به‌دوايه‌وه بوون.

ئهو ژنه که هه‌م دایک بوو، هه‌م هاو‌نیشتمانیه‌کی ئه‌وی، له بیرى نه‌ته‌وه‌که‌ی و پۆله‌که‌ی بوو، پۆله‌ی زۆرجوان و به‌ده‌ماخ و به‌لام بێ‌به‌زه‌یه‌که‌ی، پێشه‌نگی سوپایه‌ک بوو که شاریان وێران ده‌کرد. تا‌کوو ماوه‌یه‌کی پێش له‌وه، دایکی به‌شانازییه‌وه لێی ده‌روانی و به‌دیارییه‌کی به‌نرخ‌ی ده‌زانی بۆ قلاته‌که‌ی، به‌هێزیکى ره‌وشت‌باشی ده‌ناسی که بۆ یارمه‌تی خه‌لکی شار هێنای‌بوویه‌ دنیاوه. ئهو شاره‌ هێلانه‌یه‌ک بوو که هه‌م خۆی تێی‌دا چاوی به‌ دنیا هه‌لێنا‌بوو هه‌م پۆله‌که‌شی تێی‌دا به‌خێو‌کرد‌بوو. سه‌دان تالی‌ بزر، دلی دایکی به‌ به‌رده‌ کۆنه‌کانه‌وه، که باپیرانی له‌وی ماله‌کانی خۆیان پێ درووست کرد‌بوو و بنچینه‌ی و دیواری شاریان له‌سه‌ری دامه‌زراند‌بوو و به‌و زه‌ویه‌یه‌وه‌ی که ئیسقانی خزم و که‌س و باپیره‌ هاو‌خوێنه‌کانی به‌ دیروک و شیعر و ئومیده‌وه تێی‌دا نووست‌بوون، پێکه‌وه ده‌به‌سته‌وه. ئیستایش ئهو دله‌ نزیکترین و خۆشه‌ویست‌ترین که‌سایه‌تییه‌کانی له‌ده‌ست‌چوو‌بوو و وه‌ژان هات‌بوو. ئهو دله‌ میناک ته‌رازوویه‌ک بوو، به‌س وابوو که کاتیکی سۆز و خۆشه‌ویستی

خۆى بۇ پۇلەكەى و ئەو شارەى كە تىيىدا ژياوۋ ھەل دەسەنگاند ، نەيدەتوانى بزانىت كام تاي تەرازوۋەكە قورسە و كام لاي سووك؟

بەم شىۋەيە ، شەوانە لە كۇلانەكاندا ھاتوۋچوۋى دەكرد و زۇربەى ئەو كەسانەى كە نەيان دەناسى توۋشى ترس و دل زراۋى دەبوون و پەيكەرى رەشى ئەو بە بەرژەۋەندىي مەرگىك كە ئىدى لە گشت كەس نزيك بوۋەۋە گومان دەكرا. گەر ناسىباشيان لەو دايكە بەلئىن شكىن و ناپاكە دوور دەكەۋتەۋە. بەلام شەۋىكيان ، لە سووچىكى دوور و تاريكدا ، لە تەنىشتى ديوارى (دەۋرى) شارەكەدا ، دايكەكە لەگەل ژنىكى تر پوۋبەروو بوۋەۋە. ئەو ژنە بى جوۋلە و ۋەك پاژىك لە زەۋى ، لە بەرامبەر تەرمىكدا بە ژاكاۋى چۆكى دادابوو ، پوۋمەتى خەفەتبارى بەرەۋروۋى ئەستىرەكان كرىبوو و دەپارايەۋە. پاسەۋانەكان لەپروۋى ديوارەكەدا و لە ژوۋرى سەريشىدا بەھىمنى لەگەل يەكدا قسەيان دەكردن و دەنگى چەكەكانيان كە دەكەۋتە پوۋى بەردى ديوارەكە دەھات.

—دايكە بەلئىن شكىن و ناپاكەكە پرسىارى كرد:

—شوۋەكەتە؟

—نا.

—براكەتە؟

—كۆرۈمە.

—شوۋەكەم سىزدە پۇژ لەمەۋپىش كۇژرا. ئەمىش ئەمپۇ.

پاشان دايكى كۇژراۋەكە ھەستا و لە دۇخىكى ملدان و پازى بووندا گوتى:

عەزراى پىرۇژ^۹ ھەموو شتىك دەيىنىت و دەزانىت و ئەز سپاس بىژى دەبم.

—دايك پرسىارى كرد:

—لەبەر چى؟

—ژنەكەش برسقى دايەۋە:

ئىستا ئەو لە شەر پۇ بەرگرى كردن لە نىشتماندا بە شەرەفەۋە كۇژراۋە. دەتوانم بە دلئاسودەيىيەۋە بلئىم كە ئەو ترسى لە دل مندا درووست دەكرد ، بىھىمەت و بىسەرۋبەر بوو ، زۇر ھەزى لە ژيانى كەيفخۇشانە و پەھەت بوو ، دەترسام ئەۋىش نادرووستى و ناپاكى لە شارەكەمان بكات و ۋەك كۆرەكەى ماريانا ، بىتە دوژمنى خەلك و خودا و سەرۆكى دوژمنەكانمان. نەھالەت لەو و لەو مەندال دانەش كە ئەۋى ھىنايە بوون و پەرۋەردەى كرد...!

—ماريانا ، پوخسارى خۆى داپۇشى و دووركەۋتەۋە. پۇژى دوايى چوو بۇ لاي پارىزەرانى شار و (بە كپوزانەۋە) گوتى:

—بمكوژن! ، بەھۋى ئەۋەى كە كۆرەكەم بوۋەتە دوژمندان لە دژى ئىۋەيە ، يان پىگام پى بدەنى منىش بچمە لاي ئەۋو..

^۹ ئافرىتىك كە ھىشتا ھەر ۋەك كچ ماۋە.

—ئەوان ۋاڭمىيان دايەوہ:

—تۆ مروڧى و دەبى نىشتمانەكەت بۆ ئازىز بى و كوپرەكەشت وەك چۆن دوژمنى ھەر يەك لە ئىمەيە، دوژمنى تۆشە.

—ئەمن دايەك! ئەوم خۆش دەوئ و خۆم بە تاوانبار و بى سەرنج دەزانم كە ئەو ئاۋاي لى ھاتوہ!

—دواتر وان كەوتنە پرس و راۋىژ كە چى بكنە و لە كۆتايى دا گەيشتنە ئاكامىك و گوتيان:
—شەرەفمان يارمەتى و پىگەمان ناداتى بەھۋى بى ئەمەگى و ناپاكى كوپرەكەت بىكوژىن.
ئىمە دەزانىن كە بۆ كىرەدەيەكى ئاۋە ھا گەورە و شەمەند ھاندەرى نەبويەتە و فىرى نەكردوۋى و تەننەت بۆچوونمان ئەوہيە كە چەندە ژان و جەفات كىشاۋە. بۆ بەندكردن و بەگريوگرتنىش پىۋىست نابى، كوپرەكەت قەت بىرت لى ناكاتەوہ، ئىمە پروانگەمان وايە كە ئەو پەرىپەشكە تۆى ھەر لەبىر كىرەوہ و گەر لەو باۋەپەداى كە شايانى سزايەت، ئەوا ئەم سزايەت بۆ بەسە. پىمان وايە تاۋانىكى لەم جۆرە تەننەت لە مەركىش سامناكتەرە!
—دايك گوتى:

—بەلى! ئەمە تۆقىنەرتىن سزايە! ئىدى دەرگاكيان بۆ كىرەوہ و لە شار چوۋە دەر.
ماۋەيەكى فرە لەسەر دىۋارەكەوہ لى پروانىن كە چۆن لە بانە زەۋىي خۆشەۋىستى پۆلەكەى و ئەو خويىنە زۆرەى كە كوپرەكەى پژاندىۋى و لى تىراۋ ببوۋ، دەچوۋ.
بە شىۋەيەك ھەنگاۋى ھەل دەنا و قاچەكانى بە ئەستەم لە زەۋىي جيا دەكرد و ھەلى دىنان.
لە بەردەم تەرمى پارىزەران و شەھيدانى شاردا كىرپۆشى دەبرد و بە بىزارىيەوہ بە پى شەقى لە چەكە شكاۋەكان ھەلدەدا.

دايكان، لە چەك و ھىرش و پەلامار گەلىك بىزار و ۋەپەزن، تەنبا چەكىك بە باش دەزان كە بۆ بەرگى كىرەن لە ژيان دا بەكەك دىت.

دەتگوت لەژىر پۆشەمەنيەكەوہ قاۋىكى پر لە ئاۋى ھەيە و دەترسىت بىرژىنىت، ھەتا دوورتر دەكەوتەوہ، بوۋچكتر دەبوۋ و ئەو كەسانەى كە لەسەر دىۋارەكەوہ چاۋيان لى دەكردن، پىيان ۋابوۋ لەگەل پەيكەرى ئەودا خەم و پەژارەيش بەجىيان دىلىت و لە كۆليان دەبىتەوہ. دىتيان لە نيۋەى رىگادا راۋەستا، كلاۋى روۋپۆشەكەى لە سەرى فرى دا و تاكوۋ ماۋەيەكى زۆر دەپروانىيە شارەكە.

بەلام لەۋىش، لە ئوردوۋگاي دوژمن ئەۋيان دىتبوۋ كە تاق و تەنبا لەو ناۋەپاستى چۆلگەگەدا راۋەستاۋە و چەند ھەيكەلى رەش وەك خۆى بە وريايى و بى پەلە لى نىزىك بوۋنەوہ و پىسارىيان لى كىرە:

—ھۋى، ئەتۆ كى و بۆ كۆى دەچىت؟

—ژنەكە گوتى:

—فەرمانده و سەرکرده که تان کۆری منه.

هیچ کام له سهربازه کانیس گومانیان له راستیی قسه که ی نه کرد. شان و دهشانی وی که و تنه پێ، به پیداهه لکوتن و پیزلینان و پیداکرانه باسی لیها توویی و دلیری و ئازایه تی کۆره که یان ده کرد. دایکه کهش لووت بهرز و به پێ نازینه وه، سهری بهرز کرده وه و گوئی بۆ قسه کانیان شل کرد و سه رسوو پمان و شله ژانی پێوه به دی نه ده کرا.

کۆری وی ده بوو هه رئاوا ببوایه!

له کۆتایی دا، له بهرام بهر که سیکدا راوهستا که نۆ مانگ بهر له دایک بوونی ئه وی ده ناسی. له پووبه پووی دا بوونه وه ریک راوه ستابوو که قهت ههستی نه ده کرد له تیکی جیاواز له خۆی بیت. چووه نیو مه خمه ل و ئاوریشم و له پووی دا بوو و چه که کهشی به گه وه ره رازا وه بوون؛ هه موو شتی که وهک ئه وه بوو که ده بوایه بی. دایک له خه وه کانی دا به راشکاوی ئه وی ئاوا له بار بۆ لاوانه وه، ده و له مه ند و ناودار دیتبوو.

—دهسته کانی دایکی ماچ کرد و گوتی:

—دایکه! تۆ ها تووی په ی من، که وابوو مه بهستی منت ههست پێ کردووه. سبهینی ئه م شاره نه فرهت لیکرا وه داگیر ده که م!

—دایکی وریای کرده وه:

—ئه و شاره ی که تی دا له دایک بووی؟

—لا وه که که له ئازایه تییه کانی خۆی سه رخۆش و شیت و سه و داسه ری وه ده ست هینانی به ناوبانگی زیاتر بوو، به تاویکی ئه و تۆ پێ پوویانه ی گه نجان ه وه، گوتی:

—ئه من له دونیادا په ی دنیا ها توومه ته بوون تا کوو تووشی سه رسوو پمان و تیرامانی بکه م! له بهر تۆ به زه ییم به م شاره ده هات، ئه م شاره وهک دپکیک له نیو پیم دایه و منی پاگرتو وه بۆ ئه وه ی که ئه و جۆره ی که ده مه وی، به زوویی بگه مه ناوبانگی و سه رفرازی! به لام هه نوو که، ئیدی سبهینی ئه م هیلانه لاسار و یاخیانه ده رووخینم.

—دایک گوتی:

—ئه و هیلانه یه ی که هه ر کوچکی که له سه رده می مندا لیته وه ده ناسیت و له بیریه تی! به رده کان قسه ناکه ن هه تا کوو مرو ف زۆریان لی نه کات، لال. وازم لی بینه تا کوو کی وه کان سه بارهت به ئه ز ده م هه لبینه وه و له سه رم بدوین، منیش ئه مه م ده وی!

—دایک پرسی:

—ئه ی ئه و خه لکه؟

—ئای! به لئ ئه وانم له بیره. دایه! ئه وانیش پێویستن بۆم، چونکوو ته نی له بیره وه ری پاله وانه کان و قاره مانه کان دا ده مینیتته وه!

—دایک گوتی:

—دلیر و قاره مان که سی که به پێچه وانه ی مه رگ، ژیانیش بخو لقی نی و به دی بینیت،

—پاله وان که سی که به سه ر مه رگ دا زال ده بیت..

—ئه ویش و لامی دایه وه:

—نا! داپووخینه و کاولکه رکانیش و هکوو ئاوه دان که و ماکه و بناخه دامه رزانه کان ناودار و سه ره به رزن، پروانه! ئیمه نازانین که شار ی رۆم،¹ رۆمیرلۆس² پپی رشتوو یان که سیکی تر! به لام ناوی ئالاریک³ و تهواوی قاره مانه کانی تر که ئه وشاره یان ویران کرد، به باشی و درووستی زانراون..

—دایک، جاریکی تر ئاگاداری کردهوه:

—هه مان شار که دایم وقایمه و هه مان ئه و دلیرانه ی که مۆرک و شوینیان دیار نییه. بهم شیوه یه له گه ل دایکی دا هه تا ئیواره قسه ی کرد. دایک به ده گمه ن قسه تیروته سه له شیتانه کانی پی ده بری و سه ری به رز و گرانی هه ر دم زیاتر له پیش شوپ ده بووه وه. دایک ده خولقینیت و گیانی ده به خشیت، دایک پاراستن و په روه رده ی مندا ل ده کات، په یقینی رووخاندن و له تاو بردن له پیش دایک دا، جوړی دوژمنایه تییه و ده چیته خانه ی دژایه تی کردن له گه لیه، به لام گه نجه که له مه تی نه ده گه یشته و به پیچه وانیه واتا و چه مکی ژیان له لای دایک بوو! دایک تا هه تا یه دژی مه رگه، دایک به رده وام قین و رقی له وه ده ستانه یه که مه رگ به دی دینن و به ره وپووی مالی خه لکی ده کاته وه و له وه جوړه کاری دوژمنانه سه رقورس و دل ره قه. به لام کوره که ی ئه مانه ی نه ده بینی، برووسکه ی ساردوسپی ناوبانگی و گیرۆده ی لووت به رزی و هه لکشان که دلی (مروقی) ده رده هینا، کویری کردبوو. هه روه ها نه یددزانی که کاتیکی دایک ژیانیک دینیته بوون و سه رپرشتی ده کات، ویده چی مه ترسی و هه ره شه شی بو درووست ببی. که چی وی درنده یه کی فره زان و بی به زه یی و نه ترس بوو..

دایکه که خه مین دانیشتبوو و له رووپۆشی گراوه ی خپوه ته که ی سه ره کرده؛ شاریکی ده بینی که تی دا بو یه که م جار له جوور جووله ی دل گر و چیژبه خشی کۆرپه ی له سکی دا هه ست پی ده کرد و گرژبوونی به ئه شکه نجه ی له دایک بوونی پۆله یه کی وه رده گرت که ئیستا ده یه ویست به ته واوی له ناوی ببات.

تیشکی سووری هه تاو، به سه ر کۆشک و دیواری شاردا ترووسکه ی ده دا. شووشه ی په نجه ره کان بریسکه یه کی نه گبه تی هه بوو، ده تگوت هه موو دانیشتووانی شار بریندارن و دۆشاوی سووری ژیان له سه دان برینی شاره وه هه ل ده چۆپی. کات تیده په ری و شاریش هی دی هی دی تاریک ده بوو. ده تگوت له شیکی مردووی به جیماوه، ئه ستیره کان به سه رییه وه ده رکه وتوون و چه شنی چه ند مۆمیک له ده ورووبه ری ته ره مه که دا ده ره وشینه وه.

نیگای دایک، هه تا نیو ماله تاریکه کان برشتی ده کرد که خه لکی ده ترسان له وه ی چرای تی دا داگیرسینن، نه وه کوو سه رنجی دوژمن رابکیشیت. نیگاکانی هه تا ئه وپه ری کۆلانه

¹ Rome 0

¹ Valerius Romulus 1

¹ King Alaric, 410 AD. 2

تهواو تاریکه کان دهچوو و که بۆنی لاشه کان، ههواى ژههراوى کردبوو و دهنگی پچهپچی کپی خه لکانیک که چاوه پروانی مه رگیان دهکرد، لهوئ ده بیسترا. هه موو کهس و هه موو شتیکی ده بینی. گشت ئه و شتانه ی که له پال ئه وه وه ناسراو و هیژا بوون، لیی زیده نزیک ببوونه وه. دهگوت له بهرامبه ری دان و بی دهنگ و هیمن چاوه پروانی بریاری ئه ون و دایک وای ههست دهکرد که دایکی تهواوی خه لک و دایکی شاره که ی خوشیه تی. له ترۆپکی رهشی کپوه کانه وه چه ند په له هه ور هاوشیوه ی چه ند ئه سپیکی بالدار، به ره وه دهشت دههاتنه خواره وه، و به ره و شاری ناچار به که وتن دهفران.

—کوپه که ی دهیگوت:

—گهر شه و تا راده ی پئویست تاریک بی له وانه یه هه ر ئه مشه و به سه ری شاردا رامالم، کاتیک که هه تاو دهره وشیتته بان چاوی مروڤ، بینینی ترووسکه ی چهک، چاو واق و ورماو دهکات و ناتوانیت به باشی شمشیره که ی به کار بینی. له و دۆخه دا هه میشه دهست نادر ووست لی ده دا. به دهم ئه م قسانه وه به وردی شمشیره که ی سه یر دهکرد.

—دایکی پپی گوتی:

—وه ره ئیره، سه رت بخه سه ر سینگم و پشو و بده و وه بیرت بهینه ره وه که له کاتی مندالی دا چه ند ده لۆقان و گهش بوویت و خه لکی چه ندیان خوش دهویستی.

—لاوه که به قسه ی دایکی کرد و سه ری نایه سه ر پانی دایکی، پاکشا و چاوه کانی پیکه وه نا و گوتی:

—ئه من ته نیا تو و به ناو بانگ بوونم خوش دهوی، تو شم له بهر ئه وه خوش دهوی که منت ئاوه ها هیناوه ته نیو ژیا نه وه.

—دایکی به سه ری دا چه ما وه وه و گوتی:

—ئه ی ژنان؟

—ژنان زۆرن و وهک شتیکی ههنگو ویناوی، مروڤ خیرا لیان تیر و یاس ده بی.

—دایک بو دوا بین جار لیی پرسى:

—حهزت لی نییه ببیته باوک و مندالت ببی؟

—له بهر چی؟ بو ئه وه ی بیانکوژن؟ که سیکی وهک خو م دهیانکوژیت و تووشی خه م و ژان ده بم و له و کاته دا ئیدی پیر و بی هیژ ده بم و نه توانم تو له شیان بستینه وه.

دایک، هه ناسه یه کی هه لکیتشا و گوتی:

—تو وهک برووسکه جوانی، به لام هیچ سوودیکت نییه.

—ئه ویش پیکه نی و برسقی دایه وه:

—به لی! به وینه ی برووسکه..

دواتر چه شنی کوپه یه کی ساوا، له باوهشی دایکی دا خه وی لی که وت.

دایک که وا ره شه که ی به سه ر کوپه که ی دا هی نا و له ژیری دا شار دوویه وه، خه نجه ره تیژه که ی چه قانده سینگی پۆله که ی و ئه ویش جووله یه کی کرد و ئازا گیانی سپارد. دیاره دایک باش ده زانیت که دلی کوپه که ی له کوئ دا لی ده دا و ترپه ترپیه تی... پاشان ته رمی بی گیانی که

له سهه ئه ژنوو هكاني بوو، هاويشته بهر پيئي پاسه وانه سهه سوور ماوه كان و له دواي ئه وه
پرووي كرد له شاره كه و گوتي:

ئه ز وه كوو مرؤقيك ئه وه ي له توانام دا بوو بؤ قلاته كه م كردم، به لام وهك دايكيك له گهل
كوره كه م دا ده مينمه وه! ئيدي دي ره (له و ته مه نه دا نيم) جاريكي تر بتوانم پؤله يه كي تر بينمه
دونيا وه، مانه وه شم له ژيان دا بؤ هيچ كه سيك پيويست نابي. (له دواي ئه م قسانه)، هه مان
خه نجه ر كه هيشتا به خويئي كوره كه ي؛ واتا خويئي خوي گهرم و سوور بوو، چه قانده
سهه دلي خوي.

كاتيك كه دل پرژان و ئازاره، دهكري به ئاساني بكرتته ئامانج..!

...ته واو...